

РЕШЕНИЕ

№ 4719

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4199** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 58, ал. 1, т.2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/, във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. Л. Б. срещу Решение № 227000-4078/29.03.2023 г. на Началника на Трето районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи /03 РУ-СДВР/, с което на основание чл.155, ал.1, вр. чл. 58, ал. 1, т. 2 и чл.153, т.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/ е отнето Разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20150153770/06.10.2020 г., валидно до 05.10.2025 г., издадено на Н. Л. Б. за притежавано от него огнестрелно оръжие: пистолет „ТТ“, кал.7,62, № ИХ736; л.п. „ТОЗ 34“, кал. 12. № УЕ13174; л.п. „М.“, кал. 12, № MV76051С.

Релевираните в жалбата доводи са за незаконосъобразност на акта поради липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58 от ЗОБВВПИ спрямо жалбоподателя. От формална гледна точка административният акт не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същият не е бил подписан от компетентен орган. Грешно са посочени

фактическите обстоятелства, въз основа на които е издаден административният акт, както и съставът на престъплението, за което жалбоподателят е бил привлечен като обвиняем от разследващите органи. Позовава се граждански договор от 06.02.2023 г. сключен между „Петлите“, ЕООД и жалбоподателят Н. Л. Б., като последният превозвал стоки и пренасял големи суми пари, поради което оръжието му било необходимо са лична самоотбрана. Моли съда да отмени обжалвания акт. Претендира присъждане на съдебно деловодните разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да бъде уважена.

Ответникът- Началникът на Трето районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи (ОЗ РУ- СДВР), редовно призован, не се представлява в съдебно заседание. Допълнително са представени писмени бележки /на 29.06.2023 г./, в които развива съображения, че релевантно за отнемането на това разрешение е наличие на образувано наказателно производство за извършено престъпление от общ характер, което в случая било налице, поради което жалбата е неоснователна, както и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не се представлява.

Настоящият съдебен състав, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. Л. Б. ЕГН [ЕГН] се води на отчет и контрол в група „Контрол над общоопасните средства“ на ОЗ РУ - СДВР под рег. № 3272 ф.л. и 99 - Н лов. На лицето е издадено РСНУООБ № 20150153770/ 06.10.2020 г. със срок на валидност до 05.10.2025 г., в качеството му на притежател на огнестрелно оръжие:

- пистолет „ГТ“, кал.7,62. № ИХ736;
- л.п. „ТОЗ 34“, кал. 12, № УЕ13174;
- л.п. „М.“. кал. 12, № MV76051С.

Видно от писмо рег. № 227р-7229/29.03.2023 г., изготвено от разследващ полицай при ОЗ РУ- СДВР, на 01.02.2023 г. по ДП №227 ЗМК 1803/2022 г. по описа на ОЗ РУ- СДВР, пр.пр. №46096/2022 г. по описа на СРП, е привлечено лицето Н. Л. Б., за извършено престъпление по чл. 144, ал.3 от НК.

С докладна записка №227р-7291/29.03.2023 г. на полицейски инспектор в Група КОС ОЗ РУ- СДВР е направено предложение до Началник ОЗ РУ- СДВР, оръжието да се иземе с протокол за приемане на ООВВПИ и да се съхранява съгласно чл.213 ЗОБВВПИ. В същата е посочено, че на 28.03.2023 г. в 17.00 часа с Н. Б. е проведен телефонен разговор, в който на лицето са разяснени разпоредбите и процедурите по ЗООБВВПИ и същият е призован да се яви в приеманата група КОС на 29.03.2023 г. в 9.30 часа за предаване на оръжието си.

На 29.03.2023 г. с Приемо- предавателен протокол Б. предал оръжието си.

С докладна записка №227р-7291/29.03.2023 г. на полицейски инспектор в Група КОС ОЗ РУ- СДВР е направено предложение на основание чл. 155, ал. 1, вр. чл. 58, ал. 1, т. 2 и чл.153, т.6 от ЗОБВВПИ, да бъде издадено решение за отнемане на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси №20150153770 на Н. Л. Б..

С оспорваното в настоящото производство Решение №№ 227000-4078/29.03.2023 г. на Началника на Трето районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи /ОЗ РУ-СДВР/, на основание чл.155, ал.1, вр. чл. 58, ал. 1, т. 2 и чл.153, т.6 от

Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/ е отнето Разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20150153770/06.10.2020 г., валидно до 05.10.2025 г., издадено на Н. Л. Б. за притежавано от него огнестрелно оръжие: пистолет „ТТ“, кал.7,62, № ИХ736; л.п. „ТОЗ 34“, кал. 12. № УЕ13174; л.п. „М.“, кал. 12, № MV76051С. Отразено е, че собствеността върху оръжието и боеприпасите може да бъде прехвърлена по реда на чл.213, ал.4 ЗОБВВПИ.

По делото е приета административната преписка.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок, поради което е процесуално допустима за разглеждане по същество.

По силата на общата разпоредба на чл. 21, ал. 1 на АПК, и на чл. 155, ал. 2 от специалният Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/, приложими в настоящото производство са разпоредбите на Административно процесуалния кодекс /АПК/, уреждащи оспорването пред съд на индивидуални административни актове.

Съобразно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Оспорения административен акт е обективиран в предвидената от закона писмена форма, подписан от издателя си и издаден от административен орган, разполагащ с териториална, материална и времева компетентност, а именно началника на 03 РУ-СДВР, изпълняващ длъжността, видно от удостоверение от началник 03 сектор към отдел "Човешки ресурси" – СДВР, който според чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ е оправомощен от закона орган да отнема издаденото от него разрешение. Процесната заповед съдържа мотиви, от които се установяват фактическите и правни основания и отговаря на изискването за реквизити на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съгласно сочената в акта материалноправна норма на чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, издадено разрешение за дейностите по този закон се отнема от органа издал разрешението при настъпване на някое от обстоятелствата по т 58, ал. 1, т. 2- 8 от ЗОБВВПИ или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Според чл.58, ал.1, т.2 ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него има обвинение за такова престъпление; за български граждани тези обстоятелства се проверяват служебно.

В случая, наличието на материалноправните предпоставки за отнемане на разрешението за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие е обосновано с констатацията, че спрямо оспорващият Б. има обвинение за умишлено престъпление от общ характер по ДП №227 ЗМК 1803/2022 г. по описа на 03 РУ- СДВР, пр. пр. №46096/2022 г. по описа на СРП, а именно същият е привлечен в качеството на обвиняем, за извършено престъпление по чл. 144, ал.3 от НК, което безспорно е

умишлено престъпление от общ характер. Действително, в обжалваното решение цифрово е изписана правна квалификация на престъпление по чл.144, ал.1 НК вместо чл.144, ал.3 НК, но доколкото словесно е записано „закана с убийство“ отговарящо на квалифицирания състав на ал.3 на чл.144 НК, което се потвърждава и от писмо рег. № 227р-7229/29.03.2023 г., на което изрично се позовава в акта органа, то несъмнено се касае за техническа грешка. Съгласно Тълкувателно решение №16/1975 г. на ОСГК на ВС, което не е загубило актуалност и след приемането на АПК, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, на който органът се позова. В случая именно с позоваването на органа на цитираното писмо в обжалвания административен акт, в което е удостоверено, че Б. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.144, ал.3 НК, съдържанието на писмото, прието от издателя, става част от мотивите и на самия акт. Още повече, че деянието по чл.144, ал.1 НК не е общ характер, т.е. наказателното преследване се възбужда по тъжба на пострадалия /чл.161 НК/ и няма как лицето да е било привлечено в качеството на обвиняем по този текст. Предвид всичко изложено до тук, несъмнено се касае за обвинение по чл.144, ал.3 НК /във връзка с ал.1/.

Настоящият съдебен състав приема, че така установеното представлява основание по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 2, предл. второ ЗОБВВПИ за отнемане на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, тъй като спрямо титуляра на разрешението има обвинение за извършване на престъпление от общ характер. Посоченото обстоятелство не е опровергано от жалбоподателя, не са представени доказателства, които да установяват различни от изложените факти. Издателят на акта, в случаите по чл. 155, ал. 1 вр. чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ действа в условията на обвързана компетентност. Този факт законодателят е включил в хипотезата на правната норма, регламентираща обществените отношения свързани с разрешителния режим за притежаване на огнестрелни оръжия и боеприпаси. При наличието му органът е длъжен да отнеме издаденото разрешение. Законодателят е предвидил като основание за отнемането не само осъждането за умишлено престъпление от общ характер, а и самия факт на обвинение за такова престъпление, т.е. достатъчно основание да бъде отнето разрешителното е лицето да е привлечено в качеството на обвиняем за такова престъпление и не е обвързано с последващ резултат от това наказателно производство.

В тази връзка следва да се отбележи, че не се споделя тезата на ответника, поддържана в представените писмените бележки, че достатъчно основание за отнемане на разрешението е наличие на образувано наказателно производство за извършено престъпление от общ характер. Такава хипотезата съществуваше в предходна редакция на чл.58, ал.1, т.2, предл.2 от закона- „...или срещу него е образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер“, но в актуалната изрично е визирано „...или срещу него има обвинение за такова престъпление“. Т.е. в случая не е достатъчно образувано наказателно производство /досъдебно производство/, а лицето да е привлечено като обвиняем. Законодателната промяна е с оглед разпоредбата на чл.214, ал.3 НПК, съгласно която в акта за образуване на досъдебно производство по ал. 1 и 2 не се посочват имената на лицето, за което има данни, че е извършило престъплението. Т.е. наказателното производство не се образува срещу лице, а за извършено престъпление от общ характер и едва когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и не са налице някои от основанията за

прекратяване на наказателното производство дееца се привлича в качеството на обвиняем със съставяне на съответно постановление /чл.219, ал.1 НПК/. В процесния казус е изпълнен фактическият състав на нормата на чл.58, ал.1, т.2, предл.2 ЗОБВВПИ, поради което законосъобразно органа е постановил отнемане на посоченото в акта оръжие. Неотносим към тази хипотеза е гражданският договор, на който се позовава жалбоподателя.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното решение е законосъобразно, постановено при наличие на изложените в същата фактически и правни основания, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Съдът намира, че претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е несвоевременно направена доколкото за първи път е заявена в депозираните писмени бележки след приключване на устните състезания по делото, поради което не следва да бъде уважена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 предложение последно от АПК, Административен съд София - град, III-то отделение - 73 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Л. Б. срещу Решение № 227000-4078/29.03.2023 г. на Началника на Трето районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14- дневен срок от съобщаването му.

Съдия: